

Arrest

nr. 210 466 van 3 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. DE RIJCKE
Vijfstraten 57
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VANDERVOORT *loco* advocaat D. DE RIJCKE, in opvolging van advocaat A. CUYT en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 december 2015, verklaart er zich op 12 januari 2016 vluchteling.

1.2. Op 26 april 2018 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sorkh Abad, gelegen in het district Mohammad Agha in de provincie Logar. U bent Pashtoun van etnische origine. Uw vader overleed enkele jaren terug in Saudi Arabië, waar hij op dat moment werkzaam was. Zelf bent u nooit naar school gegaan. U vulde uw dagen met de zorg voor uw twee lammeren en het spelen van cricket. U bent ongehuwd en beweerde bij uw aankomst in België zestien jaar oud te zijn.

De eerste echtgenoot van uw moeder, M.N., had twee echtgenotes. J.G. is de zoon van M.N. met zijn andere vrouw. Z.G. en H. zijn de zonen van uw moeder met M.N.. Toen M.N. stierf, huwde uw moeder met A.W.A., met wie ze drie zonen kreeg, M.T., M.S. en uzelf. J.G. was een talibancommandant in uw regio. Ook Z.G. en H. hadden duidelijk sympathieën voor de taliban. Toen de overheid dit te weten kwam, vond er een aanval op uw huis plaats. Aangezien ze geen van de drie talibs in uw huis aantroffen, namen ze uw broer M.T. mee, stopten ze hem in de gevangenis en sloegen ze hem zo hard dat zijn geheugen stopte met werken. Op een dag werd J.G. gevangen genomen door de overheid, waarna hij werd opgesloten in de gevangenis van Baghram. Nadat J.G. gevangen werd genomen, verving Z.G. hem als talibancommandant. Zelf werd u door uw broers meegenomen naar Batkot, district Nangarhar, waar ze u een opleiding bij het internationale rode kruis lieten volgen. U leerde er verbanden aan te brengen. Tijdens uw verblijf in Batkot kwam uw broer H. om tijdens een incident met de Amerikanen. Een tijd later verbleef u met verschillende talibs in een moskee. Uw moeder belde u in die periode regelmatig op, aangezien ze ongerust was dat u ook iets zou overkomen. Op een bepaalde dag belde ze u op om elf uur 's avonds. Aangezien u de andere talibs niet wou storen, besloot u buiten te gaan om met haar te bellen. Een uur later werd de moskee gebombardeerd door een vliegtuig, waarbij acht talibs het leven lieten en drie anderen gewond raakten. U werd er van verdacht telefonisch de overheid op de hoogte gebracht te hebben en u werd beschuldigd van spionage. U besloot niet in Batkot te blijven, maar terug te keren naar Logar. Z.G. raadde u af om nog naar huis te gaan. U dook onder bij een vriend in het dorp Barkh, waarna u werd aangeraden Afghanistan te verlaten.

Uw moeder zamelde geld in bij haar broers, organiseerde de reis en stuurde u met een smokkelaar naar Europa. U vertrok op 23 agrab 1394 Afghaanse kalender (AK), 14 november 2015 Gregoriaanse kalender (GK), en u kwam op 25 december 2015 aan in België. U vroeg asiel aan op 12 januari 2016.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u zowel de overheid als de taliban.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens het gehoor volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), een vertaling van uw taskara naar het Engels, een attest van de opleiding bij het Internationale Rode Kruis (ICRC) en de omslag waarin al deze documenten zijn verstuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft. U heeft evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld de artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 19 april 2016 door de dienst Voogdij betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2,2°, 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Programmawet van 24 december 2002 gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 11 februari 2016 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar een goede schatting is. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Uit het feit dat u zowel bij uw verzoek om internationale bescherming op 12 januari 2016 verklaarde minderjarig te zijn (inschrijvingsfiche DVZ), als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 5 januari 2018 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij beweerde op dat moment een leeftijd te hebben van 17 jaar (notities CGVS, dd. 5/01/2018, p. 3), blijkt dat u pogingen onderneemt om de asielinstanties om de tuin te leiden. Volgens de taskara die u neerlegt, zou u dan weer 19 of 20 jaar oud moeten zijn op de dag van uw persoonlijke onderhoud. Het feit dat uw minderjarige leeftijd zowel tegenstrijdig is met de resultaten van de medische test, alsook met een door uzelf neergelegd identiteitsdocument, toont duidelijk aan dat u zich ten onrechte voordoeft als minderjarige asielzoeker.

Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u er allerminst in bent geslaagd uw problemen met de taliban geloofwaardig te maken.

Zo kunt u niet overtuigen dat u enkele talibancommandanten tot uw dichte familie mag rekenen. Wanneer u immers wordt uitgenodigd te vertellen over de activiteiten van Jumma Gul en Z.G., uw stiefbroers die gelieerd zijn aan de taliban (CGVS, p. 14), raakt u niet verder dan enkele algemeenheden op te sommen, die eenieder zou kunnen vertellen over activiteiten van een talibancommandant. U vertelt dat ze niet tonen dat ze bij de taliban zijn en dat ze dit doen om zichzelf in veiligheid te brengen (CGVS, p. 16). Geraagd naar meer informatie komt u niet verder dan dat een commandant van de taliban een eigen groep heeft en de taliban tegen de overheid is (CGVS, p. 16). Specifieker gevraagd in welke concrete incidenten Z.G. betrokken was tijdens zijn taliban-periode, welke specifieke opleiding hij had gekregen of hoe lang hij reeds aangesloten was bij de taliban, dient u telkens het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 16). Ook over de gebeurtenissen die uw andere broer H. te beurt zijn gevallen, weet u geen overtuigende verklaringen af te leggen. U vertelt dat uw broer is omgekomen tijdens een incident in Batikot toen hij aan het vechten was met de taliban, op het moment dat u zelf ook in Batikot was (CGVS, p. 17). Het is dan ook opmerkelijk dat uw kennis over het incident waarin hij is omgekomen wel zeer summier is. U weet dat hij buitenging en dat het gebeurde (CGVS, p. 17). Meer kunt u niet vertellen over dit incident dat uw broer het leven kostte, aangezien u er zelf niet bij was (CGVS, p. 17). U was echter werkzaam op dezelfde locatie en u werkte eveneens voor de taliban op het moment dat uw broer is omgekomen, dan mag verwacht worden dat u tijd noch moeite zou sparen om elk detail van dit incident te weten te komen. Het feit dat u dit overduidelijk heeft nagelaten, maakt het bijgevolg weinig geloofwaardig.

Ook wanneer u gevraagd wordt om te beschrijven op welke manier uw broers u hebben overtuigd om toe te treden tot de taliban, blijven uw verklaringen sterk op de vlakte. Wanneer u wordt gevraagd over wat Z.G. u vertelde over de taliban, vervalt u telkens in algemeenheden. U vertelt dat hij complimentjes maakt over de taliban en dat hij vertelde dat het goede mensen waren, maar dat u voor de rest weinig zaken hoorde op dat moment (CGVS, p. 16). Aangezien u echter door uw familie bent gerekruteerd om u ook ten dienste te stellen van de taliban, mag verwacht worden dat u zich toch iets meer in detail weet te herinneren op welke wijze ze u hiervan zouden hebben overtuigd en wat ze u allemaal vertelden over de taliban. U vertelt dat u nog klein was en dat u hen moest vervoegen om naar de hemel te gaan (CGVS, p. 18). En u herhaalt nogmaals dat u eigenlijk te jong was om de zaken te begrijpen en u eigenlijk niet wou deelnemen. Het feit dat u uw onwetendheid telkens toeschrijft aan uw jeugdige leeftijd, die eerder reeds in vraag werd gesteld, komt uw geloofwaardigheid echter niet ten goede. U beweert dat uw broer is gestorven op 4/1/1393 Afghaanse kalender (AK), 24 maart 2014 Gregoriaanse kalender (GK), na uw opleiding in Batikot (CGVS, p. 21). U beweert zelf niet lang in Batikot verbleven te hebben (CGVS, p. 18), hetgeen wil zeggen dat u, op basis van uw werkelijke leeftijd, ongeveer 18 jaar oud was op het moment dat u de taliban heeft vervoegd. Indien u werkelijk de neef bent - waarvan u zelfs beweert dat hij als een broer voor u is (CGVS, p. 15) - van een gevangen genomen talibancommandant, u een broer heeft die deze gevangene heeft opgevolgd in zijn functie als talibancommandant (CGVS, p. 15), en u bovendien nog een andere broer had bij de taliban (CGVS p. 17), dan kunt u zich als niet verstoppen achter het feit dat u te klein was om te weten voor welke zaken de taliban stond (CGVS, p. 18). Uw geveinsde onwetendheid komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Vervolgens kunt u ook geen geloofwaardige verklaringen afleggen over uw zogenaamde opleiding bij het International Committee of the Red Cross (ICRC). In eerste instantie legt u tegenstrijdige verklaringen af over waar deze opleiding heeft plaatsgevonden. U verklaart tot tweemaal toe dat u deze opleiding volgde in Batikot, in Nangarhar (CGVS, p. 14 & p. 19), waarna u, na het lezen van uw opleidingsattest, plots uw verklaringen wijzigt en aanhaalt in Kabul uw opleiding te hebben genoten (CGVS, p. 19). Uit vertaling blijkt inderdaad dat op het certificaat dat u neerlegt, vermeld staat dat de opleiding in Kabul heeft plaatsgevonden, hetgeen uw plotse aanpassing verklaart. Wanneer u wordt uitgenodigd te vertellen waar in Kabul deze opleiding heeft plaatsgevonden, blijkt u hier vervolgens niets over te kunnen vertellen. Behalve Share Naw weet u niet waar exact in de hoofdstad de opleiding plaatsvond (CGVS, p. 20). Ze brachten u daar, en zeiden u 'dit is Kabul' en u voegt er nog aan toe dat het was alsof u met gesloten ogen naar Kabul bent gegaan (CGVS, p. 20), en bijgevolg Kabul niet heeft gezien (CGVS, p. 20). Vanzelfsprekend is dit niet ernstig. Ook inhoudelijk weet u niet te overtuigen dat u effectief een opleiding bij het Rode Kruis heeft gevolgd. Uitgenodigd om dag per dag te vertellen over het verloop van de opleiding raakt u niet verder dan te zeggen dat u 'in de kamer was en deze niet verliet' (CGVS, p. 20).

En wanneer u gevraagd wordt wat u tijdens deze verschillende dagen heeft geleerd, raakt u niet verder dan dat u leerde wat te doen als er een gezicht of een hand gewond was geraakt (CGVS, p. 20). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt naar de naam van een van de medicijnen die u heeft leren gebruiken, blijkt u deze niet te kunnen geven (CGVS, p. 21). Bovendien dient te worden opgemerkt dat u aangeeft dat de opleiding een week tot acht dagen heeft geduurd (CGVS, p. 20), hoewel het attest dat u heeft ontvangen op het einde van de opleiding slechts over drie dagen spreekt. Frappanter nog is dat u bij hoog en laag blijft beweren dat uw broer H. gestorven is nadat u de opleiding heeft gevolgd. Nochtans zegt u, zoals eerder aangehaald, dat uw broer stierf op 4/1/1393 Afghaanse kalender (AK), 24 maart 2014 (CGVS, p. 21) terwijl het door u neergelegde opleidingscertificaat spreekt van een opleiding van 26 mei 2014 tot 28 mei 2014. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat er bijgevolg iets niet klopt in uw verklaringen, blijft u bij uw beweringen en voegt u eraan toe dat u zegt wat u moest zeggen, dit het papier is en dit de datum (CGVS, p. 21). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat er weinig geloof worden gehecht dat u een opleiding bij het rode kruis, in opdracht van de taliban.

Tot slot moet worden opgemerkt dat er vragen kunnen worden gesteld bij uw gegeven datum van vertrek uit Mohammad Agha. Zo blijkt u niet op de hoogte over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in het nabijgelegen Zarghon Shar twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan. U weet wel te vertellen dat Zarghon Shar een talibanbolwerk is (CGVS, p. 11), maar wanneer u wordt gevraagd wat er zich heeft afgespeeld, zegt u dat er niets gebeurde (CGVS, p. 11). Meer specifiek geconfronteerd dat er twee maand voor uw vertrek nog een groot incident heeft plaatsgevonden, zegt u hierover niets te weten en begint u over een incident van enkele jaren terug. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is de talibanbasis van Zarghon Shar in september 2015, twee maand voor uw beweerde vertrek uit Afghanistan (verklaring DVZ, dd. 07/06/2016, vraag 31), nochtans vernietigd tijdens een militaire operatie. Het feit dat deze gebeurtenis u volledig ontgaan is, zeker als broer van een talibancommandant in de regio, maken het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u in september 2015 aanwezig was in Logar, en maken het bijgevolg ook weinig geloofwaardig dat u tot uw vertrek naar België nergens anders heeft gewoond dan in Mohammad Agha. Ook is het opmerkelijk dat u nog nooit heeft gehoord over Saifullah Mujahed (CGVS, p. 12), de districtsburgemeester, die volgens de informatie in het administratief dossier, in 2014 doodgeschoten is in zijn eigen huis. En ook kan worden gesteld dat het opmerkelijk is dat de naam Masoom Stanikzai u niets zegt (CGVS, p. 13). Deze persoon, geboren in het zeer nabijgelegen Mogul Khel, werd in mei 2015 aangesteld als minister van defensie door president Karzai. Verwacht mag worden dat deze benoeming, waarbij iemand uit uw omgeving een dergelijke functie wordt toebedeeld, u niet zou ontgaan zijn indien u werkelijk nog in Sorkh Abad woonde in 2015. Het feit dat u weinig kennis heeft over gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in uw geboortestreek voor uw vertrek, doen vermoeden dat u reeds langer bent vertrokken uit uw geboorteregio dan dat u het CGVS voorhoudt. De vaststelling dat er kan worden getwijfeld aan uw recent vertrek uit Mohammad Agha, versterkt de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten eens te meer.

Gelet op wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de Vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan.

Zo bestaat er actueel in tal van provincies en steden als Herat-stad, Mazar-e Sharif, Kabul en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang en tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2, 10, 23), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw leeftijd (zie supra), uw profiel van ongeschoolde schapenherder, uw netwerk in Kabul en uw familiaal netwerk.

Zo slaagt u er niet in uw profiel van ongeschoolde landbouwer geloofwaardig te maken. In eerste instantie kunt u geen ernstige verklaring geven waarom u, in tegenstelling tot uw andere familieleden (CGVS, p. 5), geen school heeft gelopen. U vertelt dat u er geen interesse in had, er niet vertrouwd mee was en klein was (CGVS, p. 5). Nochtans gingen uw neven alsook uw jongere broer naar school in Mohammad Agha, waardoor mag worden afgeleid dat u afkomstig bent uit een familie waarin het volgen van onderwijs wordt aangemoedigd. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u, afkomstig uit dezelfde familie, u er zich op jonge leeftijd wel heel makkelijk vanaf zou hebben kunnen afmaken door te zeggen dat u klein was, geen interesse had en er niet vertrouwd mee was. Vervolgens is het uiterst markant dat een Afghaanse jongeman, die in tegenstelling tot de rest van de familie niet naar school ging, zijn dagen zou mogen of kunnen vullen met 'niets specifiek te doen', behalve zorg te dragen voor twee lammeren en cricket te spelen (CGVS, p. 6 & p. 9). U voegt er nog aan toe dat u pas op de leeftijd van twaalf tot dertien jaar begon te zorgen voor deze lammeren, en dat u ervoor niets deed, behalve tijd spenderen in uw dorp (CGVS, p. 10). Dat een jongeman in een overlevingscultuur als die in Afghanistan zo een weinig vullende dagindeling zou hebben, is weinig geloofwaardig. Tot slot is het zeer opmerkelijk dat een ongeschoolde jongeman, die niet kan lezen noch kan schrijven, er wel vlot in slaagt een facebookaccount te beheren in het Pashtou (CGVS, p. 11). U verklaart dit door het feit dat u telkens aan een vriend vraagt om te lezen wat er geschreven staat en te reageren, hetgeen vanzelfsprekend als weinig geloofwaardig kan beschouwd worden, zeker gezien de regelmaat waarop u op berichten reageert (zie administratief dossier).

Naast het feit dat het CGVS geen geloof hecht aan uw zogenoemde ongeletterdheid, weet u ook niet te overtuigen dat u uw dagen vulde met het zorgen voor uw twee lammetjes. Uw kennis over de kerntaken van een schapenboer zijn u immers totaal onbekend. U verklaart dat u zorg droeg voor deze dieren tot het moment dat ze klaar waren om te verkopen, maar gevraagd op welke leeftijd de lammetjes verkocht werden, kunt u hier geen antwoord op geven, hetgeen u wijt aan uw jeugdige leeftijd (CGVS, p. 10), wat opnieuw niet ernstig is, gezien u pas op uw twaalfde voor de lammen begon te zorgen. Dat u in de jaren nadien geen inzicht kreeg in het fokproces van deze dieren tot ze verkoopbaar waren, nochtans een van uw enige activiteiten in Afghanistan, is niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd wordt wat u moet doen wanneer een schaap ziek wordt, blijkt u dit ook niet te weten, aangezien uw oom langs vaderskant dit weet (CGVS, p. 23) en op de vraag hoe lang een schaap zwanger is, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 23). U heeft bijgevolg niet weten te overtuigen dat u de jaren voor uw komst naar België uw dagen vulde als verzorger voor lammetjes. Op de vraag welke andere activiteiten u nog deed, bleek dat dit uw enig tijdverdrijf was (CGVS, p. 6). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) heeft vermeld dat u een landbouwer was op eigen gronden (verklaring DVZ, vraag 12), beweert u nooit als landbouwer gewerkt te hebben en nooit

gezegd te hebben dat u als landbouwer heeft gewerkt (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom u dit bijgevolg niet heeft gewijzigd bij aanvang van het gehoor, beweert u dat u eigenlijk niet meer weet of u zichzelf initieel heeft aangegeven als landbouwer of niet, maar bevestigt u nogmaals dat u geen landbouwactiviteiten heeft gedaan (CGVS, p. 7). Er mag echter verwacht worden dat u, op het moment dat u om internationale bescherming vraagt in een land, u van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen zou afleggen over uw leven en uw activiteiten. Gevraagd wie er wel werkzaam was op uw velden, beweert u dat het uw ooms langs vaderskant waren en dat zij er tarwe en ui op teelden (CGVS, p. 9). Gevraagd wat u weet over de teelt van uien, zegt u er geen informatie over te hebben. Wanneer u wordt uitgenodigd toch iets te vertellen over deze ui-teelt, weet u dat het geteeld wordt in de lente en in de herfst, maar wanneer u gevraagd wordt wanneer de ui geoogst wordt, blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 9). Aangezien het hier gewassen betreft die op uw eigen velden geteeld werden, en u in die periode met uw lammeren rondging in uw omgeving, kan ervan uitgegaan worden dat u toch over enige basiskennis beschikt over de activiteiten op uw velden, zelfs indien u zelf niet zou deelgenomen hebben aan de activiteiten (CGVS, p. 9). Hieraan toegevoegd is het even frappant dat u niets kunt zeggen over hoe landbouwers in uw regio maïs en spinazie cultiveerden, nochtans twee gewassen die volgens u in uw regio geteeld werden (CGVS, p. 7-8). Alles bij elkaar genomen heeft u uw profiel van schapenherder in een rurale omgeving niet geloofwaardig weten te maken (CGVS, p. 9).

Daarnaast legt u ook zeer tegenstrijdige verklaringen af over de verblijfplaats en activiteiten van uw vader, A.W.A.. Tijdens de verklaring bij DVZ verklaart u immers dat uw vader in Sorkhabad, uw geboortedorp, verblijft (verklaring DVZ, vraag 13A). Tijdens uw gehoor op het CGVS daarentegen blijkt echter dat uw vader vijf of zes jaar geleden is overleden in Saudi Arabië aan een hartprobleem (CGVS, p. 8). Wanneer u gevraagd wordt waarom u dit niet heeft verteld bij de DVZ, verklaart u dat u dit niet heeft gezegd aangezien er u niet naar werd gevraagd, hetgeen vanzelfsprekend niet in overeenstemming is met de verklaringen die u heeft afgelegd en ter goedkeuring heeft ondertekend (verklaring DVZ). Uw tegenstrijdige verklaringen over uw vader doet vermoeden dat u het CGVS geen zicht wenst te geven over waar uw netwerk zich in Afghanistan bevindt, noch hoe uw netwerk eruit ziet. Zoals hierboven ook reeds duidelijk aangegeven, kan er immers ook geen geloof worden gehecht aan de activiteiten van uw broers, waaruit kan worden afgeleid dat u het CGVS ook geen zicht heeft gegeven op waar uw broers momenteel verblijven en wat zij beroepshalve doen.

Daarenboven is het opmerkelijk dat u halsstarrig elke connectie met Kabul verborgen wenst te houden. Gevraagd of u ooit in Kabul bent geweest, mensen kent in Kabul of familieleden heeft in Kabul, antwoordt u telkens ontkennend (CGVS, p. 21). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u Z.S. kent, blijkt u deze naam nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 21). Dit is vreemd, aangezien het iemand is die volgens zijn facebookaccount afkomstig is uit Sorkh Abad, uw geboortedorp, maar momenteel woonachtig is in Kabul. Hij is bovendien met u bevriend, reageert op uw foto's en 'viert' openlijk jullie vriendschapsverjaardag op facebook. Het feit dat u blijft ontkennen dat u deze persoon kent, toont aan dat u er duidelijk alles aan doet om uw connectie met Kabul te minimaliseren, hetgeen doet vermoeden dat u, net als Z.S., effectief afkomstig bent uit Sorkh Abad, maar de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan wel degelijk elders heeft verbleven. Deze vaststelling wordt tot slot nogmaals versterkt door uw gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in Mohammad Agha vlak voor uw vertrek, zoals eerder aangehaald werd.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw beroepsactiviteiten, uw familie en uw netwerk in Kabul. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socioeconomisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. Uw taskara en uw opleidingscertificaat werden reeds aangehaald om inconsistenties aan te tonen. Een taskara zegt bovendien ook niets over uw verblijfplaatsen de laatste jaren. Bovendien moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). De briefomslag toont dan weer aan dat uw documenten u vanuit Afghanistan werden opgestuurd, zonder dat dit iets zegt over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Betreffende zijn leeftijd stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *"Verzoeker kan een vraag omtrent zijn leeftijd nooit met absolute zekerheid beantwoorden aangezien verjaardagen in Afghanistan niet worden gevierd. Bovendien kon verzoeker zich evenmin baseren op de inhoud van zijn taskara aangezien verzoeker niet kan lezen en schrijven. Verzoeker heeft immers nooit school gevolgd."* Verder meent verzoeker dat de commissaris-generaal tegenstrijdige argumenten hanteert: *"Immers, enerzijds verwijst verweerster naar de taskara van verzoeker stellende dat deze het resultaat van het medisch onderzoek ondersteunt. Anderzijds meent verweerster dat weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van de taskara van verzoeker aangezien verzoeker blijft voorhouden dat hij 17 jaar was."*

Vervolgens merkt verzoeker op dat hij ten gevolge van zijn jonge leeftijd onwetend is over het aandeel van zijn halfbroers bij de taliban. Zelfs al zou hij heden ongeveer 22 jaar oud zijn, dan nog zit er volgens hem een immens leeftijdsverschil tussen hem en zijn halfbroers en blijft het zo dat hij de gebeurtenissen heeft meegemaakt op een jonge leeftijd. Waar de commissaris-generaal twijfelt aan verzoekers geloofwaardigheid gelet op het twistpunt omtrent verzoekers leeftijd, verwijst verzoeker naar hetgeen hierover hiervoor werd gesteld.

Waar hem in de bestreden beslissing een gebrek aan medewerking wordt verweten, stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift: *"Uiteraard kan verzoeker maar zodanige medewerking verlenen over feiten waaromtrent hij kennis heeft. Het is vanzelfsprekend niet de bedoeling dat verzoeker feiten zelf zal verzinnen om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van verweerster. Verzoeker heeft alles op relatief jonge leeftijd meegemaakt. Het hoeft tevens geen betoog dat de lange reis gedurende 1 tot 1,5 maand naar een voor verzoeker onbekend land, waar hij de taal niet spreekt, de gewoonten niet kent en waarin hij zich vooralsnog niet thuis kan voelen, een onbeschrijflijke indruk nalaat op verzoeker. Verzoeker ondervindt als het ware een zeker trauma waardoor bepaalde feitelijkheden onbewust worden onderdrukt."*

Voorts stelt verzoeker onder meer als volgt in zijn verzoekschrift:

"Verweerster stelt vervolgens dat aangezien zij van oordeel is dat zij een onvolledig beeld kan vormen van de leefomstandigheden, familiale omstandigheden zij niet kan bepalen of verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan in staat zou zijn in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien, buiten de regio

van herkomst. De nonkel van verzoeker langs moederszijde heeft het geld dat nodig was voor de vlucht van verzoeker bijeen verzameld. Het geld is niet afkomstig van verzoeker zelf, noch van diens familie. Gelet op het bovenstaande en de jonge leeftijd van verzoeker is verzoeker vanzelfsprekend niet in staat om zich elders in Afghanistan te gaan vestigen. Zodoende dient aan verzoeker minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

[...]

Waar verweerster overigens meent dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus (cf. artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet), kan nochtans niet worden geloofd dat de veiligheid van verzoeker in Afghanistan – niet gegarandeerd is. Bijgevolg dient te worden aangenomen dat de fysieke integriteit van verzoeker effectief in het gedrang komt zodat minstens de bescherming dient te worden geboden in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. Stukken

Per drager brengt de commissaris-generaal op 23 augustus 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Security Situation – update*” van mei 2018 en het EASO-rapport “*Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis*” van juni 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Met een aangetekend schrijven van 24 augustus 2018 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota twee persartikels en een rapport bij (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij zowel de taliban als de Afghaanse overheid vreest. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd vooreerst omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden leeftijd, gelet op de tegenstrijdigheden tussen de beslissing van de Dienst Voogdij, de door hem voorgelegde taskara en zijn verklaringen. Verder motiveert de commissaris-generaal dat verzoeker zijn voorgehouden problemen met de taliban niet aannemelijk weet te maken, gelet op (i) zijn niet-doorleefde verklaringen over de beweerde familieleden die talibancommandant zouden zijn, (ii) zijn vage verklaringen over de wijze waarop deze familieleden hem zouden hebben trachten te overtuigen om tot de taliban toe te treden, (iii) zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn beweerde opleiding bij het “*International Committee of the Red Cross*”, en (iv) zijn onvermogen om zijn recent verblijf in Mohammad Agha aannemelijk te maken gezien zijn gebrekkige verklaringen over recente gebeurtenissen in deze regio. Verder verwijt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aan verzoeker een gebrek aan medewerking daar hij geen zicht biedt op zijn persoonlijke omstandigheden, meer bepaald daar geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden leeftijd (zie *supra*), aan zijn profiel van ongeschoolde schaapherder en landbouwer en aan zijn netwerk. Tot slot motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map ‘Documenten’ in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

In de mate dat verzoeker in zijn aanvullende nota bijkomende middelen aanvoert, dient erop gewezen dat het de partijen is verboden om door middel van een aanvullende nota buiten de wettelijk bepaalde beroepstermijn nieuwe middelen, dan wel bijkomende argumenten over de bestreden beslissing over te maken aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit vloeit voort uit het schriftelijke karakter van de procedure voor de Raad (zie artikelen 39/69, § 1, tweede lid, 4° en 39/60 van de Vreemdelingenwet) en uit het gegeven dat de uitoefening van de bevoegdheid van de Raad uitsluitend geschiedt op basis van het rechtsplegingsdossier (zie wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2479/001, 95). In die mate wordt verzoekers aanvullende nota dan ook uit de debatten geweerd.

Verder voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij een vraag omtrent zijn leeftijd nooit met absolute zekerheid kan beantwoorden *“aangezien verjaardagen in Afghanistan niet worden gevierd”*. Naast het feit dit louter een blote bewering betreft, kan niet worden ingezien dat het vieren van verjaardagen de enige wijze is waarop een persoon zijn leeftijd kan kennen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker een taskara voorlegt (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) waarin zijn geboortedatum staat vermeld – weze het een andere dan de door hem zelf voorgehouden geboortedatum - zodat hij wel degelijk kan worden geacht zijn leeftijd te kennen. Dat hij niet zou kunnen lezen en schrijven, voor zover aan deze beweerde ongeletterdheid al geloof aan zou kunnen worden gehecht, *quod non* (zie *infra*), doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker op de hoogte is van de precieze inhoud van de documenten die hij zelf ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt. Niets weerhield verzoeker er immers van om zich via derden van de inhoud van zijn documenten te laten inlichten. Waar verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal tegenstrijdige argumenten zou gebruiken inzake verzoekers leeftijd en taskara, kan hij niet worden bijgetreden. De commissaris-generaal baseert zich dienaangaande immers slechts op de beschikbare gegevens, namelijk de informatie die blijkt uit de beslissing van de Dienst Voogdij en de taskara enerzijds en de verklaringen die verzoeker zelf heeft afgelegd anderzijds.

Voor het overige dient er met betrekking tot de leeftijdsbepaling door de Dienst Voogdij op gewezen dat verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 9). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten.

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift volhardt in zijn ongeloofwaardig bevonden leeftijd (p. 1: geboortedatum: 31 juli 1999), hetgeen zijn algehele geloofwaardigheid eens te meer aantast. Daar verzoeker in zijn verzoekschrift ook meermaals verwijst naar zijn jeugdige leeftijd als verweer tegen de andere motieven in de bestreden beslissing, wordt tevens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Gezien het voorgaande, kan verzoeker immers niet dienstig verwijzen naar zijn jeugdige leeftijd teneinde de gebrekkigheden en hiaten in zijn verklaringen te trachten te verschonen.

Waar verzoeker opmerkt dat er een *“immens leeftijdsverschil”* is tussen hem en zijn halfbroers, dient erop gewezen dat verzoeker op 7 juni 2016 op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn broers tussen 13 en 22 jaar oud waren (administratief dossier, stuk 9, verklaring 17). Mede gelet op de beslissing van de Dienst Voogdij, waaruit blijkt dat verzoeker op 11 februari 2016 een leeftijd had van 20 jaar met een standaarddeviatie van 1,5 jaar (administratief dossier, stuk 9), kan bezwaarlijk worden gesproken over een *“immens leeftijdsverschil”* tussen verzoeker en zijn halfbroers.

Verder stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *“Verweerster kent evenmin het statuut van de subsidiaire bescherming aan verzoeker toe en steunt zich daarbij op het vermeend gebrek aan medewerking in hoofde van verzoeker. Uiteraard kan verzoeker maar zodanige medewerking verlenen over feiten waaromtrent hij kennis heeft. Het is vanzelfsprekend niet de bedoeling dat verzoeker feiten zelf zal verzinnen om tegemoet te komen aan de verzuchtingen van verweerster. Verzoeker heeft alles op relatief jonge leeftijd meegemaakt. Het hoeft tevens geen betoog dat de lange reis gedurende 1 tot 1,5 maand naar een voor verzoeker onbekend land, waar hij de taal niet spreekt, de gewoonten niet kent en waarin hij zich vooralsnog niet thuis kan voelen, een onbeschrijflijke indruk nalaat op verzoeker. Verzoeker ondervindt als het ware een zeker trauma waardoor bepaalde feitelijkheden onbewust worden onderdrukt.”*

Verzoeker kan de uitgebreide en pertinente motieven in de bestreden beslissing, die de commissaris-generaal ertoe noopten te besluiten dat verzoekers medewerking gebrekkig is daar hij geen zicht biedt op zijn leeftijd, zijn profiel en zijn netwerk, niet weerleggen door de loutere bewering dat hij maar datgene kan weergeven waarover hij kennis heeft en dat hij niets kan of mag verzinnen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker zelf de aangewezen persoon is om de Belgische asielinstanties een duidelijk en vooral geloofwaardig zicht te bieden op zijn leeftijd, zijn profiel en zijn netwerk in zijn land van herkomst. Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dit *in casu* evenwel niet het geval te zijn. In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij een trauma heeft opgelopen waardoor hij bepaalde feitelijkheden onbewust onderdrukt, dient vastgesteld dat hij niet verder komt dan het opwerpen van een *post factum*-bewering daar hij hiervan nooit eerder melding maakte en evenmin een attest voorlegt dat dit beweerd trauma en de gevolgen ervan zou kunnen staven. Het loutere feit dat verzoeker naar België is gevlucht, is op zich onvoldoende om een dergelijk trauma, laat staan de beweerd gevolgen van het onbewust onderdrukken van bepaalde feiten aan te nemen.

In zoverre verzoeker meent dat hij met de volgende uiteenzetting in zijn verzoekschrift: *“De nonkel van verzoeker langs moederszijde heeft het geld dat nodig was voor de vlucht van verzoeker bijeen verzameld. Het geld is niet afkomstig van verzoeker zelf, noch van diens familie.”*, alsnog een duidelijk zicht zou bieden op zijn leeftijd, zijn profiel en zijn netwerk, kan hij niet worden bijgetreden. Dergelijke uiteenzetting belicht immers slechts een zeer beperkt facet van verzoekers levensomstandigheden, namelijk de financiering van zijn reis naar Europa en het bestaan van één oom langs moederszijde. Bezwaarlijk kan dit volstaan om alsnog te worden beschouwd als het bieden van een duidelijk zicht op zijn leeftijd, zijn profiel en zijn netwerk. Voor zover aan de hiervoor geciteerde uiteenzetting enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, betekent het feit dat het geld voor de financiering van verzoekers reis naar Europa niet van hem of zijn familie afkomstig is, evenmin dat verzoeker hiermee alsnog een duidelijk zicht zou hebben geboden op de mogelijkheid in zijn hoofd om buiten zijn regio van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 11) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Ten overvloede merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in tal van provincies en steden als Herat-stad, Mazar-e Sharif, Kabul en Jalalabad geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang en tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2, 10, 23), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw leeftijd (zie supra), uw profiel van ongeschoolde schapenherder, uw netwerk in Kabul en uw familiaal netwerk.

[...]

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw beroepsactiviteiten, uw familie en uw netwerk in Kabul. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en uw werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socioeconomisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw

regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.”

Uit de informatie toegevoegd aan de aanvullende nota van de commissaris-generaal (rechtsplegingsdossier, stuk 9) blijkt dat de voormelde motieven heden nog steeds correct en actueel zijn. Hoger werd reeds vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt alsnog zijn leeftijd, zijn profiel en zijn netwerk aannemelijk te maken (zie *supra*). Aldus worden de hiervoor geciteerde motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER